

Frankfurt

Krankenhaus

Special Guest Star: Stig Rossen

Af: Thomas Jensen

Illustrationer: Sara Krogh og Amdi Thorsen, Familiejournalen

STUD MED har endelig fundet vinderen, som har skrevet en fortsættelse til den spændende og hjertegribende føljeton om Krankenhaus Nordwest Frankfurt lanceret i STUD MED nr. 84. Det er os en glæde at overrække præmien - et gavekort til UNIVERSITETSBOGLADEN - til Thomas Jensen og bringer her hans version af hvad der videre skete med de kittelklædte skæbner. Første afsnit kan læses på STUD MEDs hjemmeside: <http://www.fadl.dk/studmed>. Ligeledes kan bidragene som blev nummer to og tre i konkurrencen findes her.

Det er op til dig hvad der videre skal ske. Skriv det næste afsnit, send det til studmed@fadl.dk og deltag i konkurrencen om en lækker præmie.

Til hospitalets traditionelle grillfest på taget er der hede følelser mellem dr. Baum og sygeplejersken Gisela Weber, Heike Drechler smadrer et stinkskab og dr. Schmalbruch downloader billeder af tilsyneladende nøgne børn. Tilbage på arbejdet den følgende dag bliver Helmut Lotti udskrevet og Heike Drechler kommer til at slå en flamingokasse med en nyre ud af hånden på dr. Schmalbruch. Dr. Baum ser dette og udbryder:

-Hvor har de denne nyre fra?

-Spørg mig ikke, Dr. Baum!

Schmalbruch var ikke kendt for at miste overblikket og fortsatte:

-Hvorfor spørger du ikke Fraülein Weber? Jeg har hørt hun leverer varen, Dr. WUNDER-Baum!

Ved udtalen af Günthers efternavn for anden gang tog Schmalbruch resolut nyren ud af hans tøvende hånd. Schmalbruch skred videre ned af gangen med det rødbrune organ. Dr. Baum stirrede åndsfraværende ind i det tom-

rum, Schmalbruch et øjeblik forinden havde befundet sig i. Heike tørrede op på gulvet. Det er almindeligt kendt, at slaver i visse situationer uopfordret udfører deres arbejde med stolthed og iver. Foreksempel når de samtidigt kan overvære deres herrer i en pennibel situation. Heike tænkte sit og tørrede flittigt gulvet som intet var hændt.

Tankerne svirrede i Günthers baghoved, da han senere på eftermiddagen røg en cigaret på sit kontor - glimtvisse billeder af Gisela i et hedt favntag med Schmalbruch - Schmalbruch og hemmelige nyre i et hedt favntag med Gisela. Schmalbruch havde taget Giselas navn i sin mund. Besudlet det. Tunge langsomme skridt bar ham ud på gangen og videre mod sygeplejerskernes kontor. Efterhånden som Günther nærmede sig rygelokalet blev hans skridt mere og mere bestemte. Nu måtte Gisela Weber tale sin sag.

Samtidigt 12 etager væk rullede en postkasserød Mercedes Benz ind i hospitalets parkeringskælder. En kvindeskikkelse trådte ud fra et mørkt hjørne af kælderens og bilen parkerede i nærheden. Kvindeskikkelsen overbragte chaufføren et par korte beskeder samt et hvidt sæt tøj. Gennem mørket hørtes chaufførens første og eneste udtalelse:

-Wenn ich das wort kultur bloss höre, greife ich zum gewehr.

Hans lyse stemme stod godt til det blonde hår.

Kort tid efter bankede det på døren til Dr. Henchels kontor. En ung mand i portøruniform trådte ind og præsenterede sig selv.

-Mit navn er Rudi Völler - hvis du kan genkende mig, er det ikke så mærkeligt. For få år siden fik jeg på grund af forhøjet blodtryk fjernet en nyre her på afdelingen. I erkendelse af afdelingens meningsfulde eksistens har

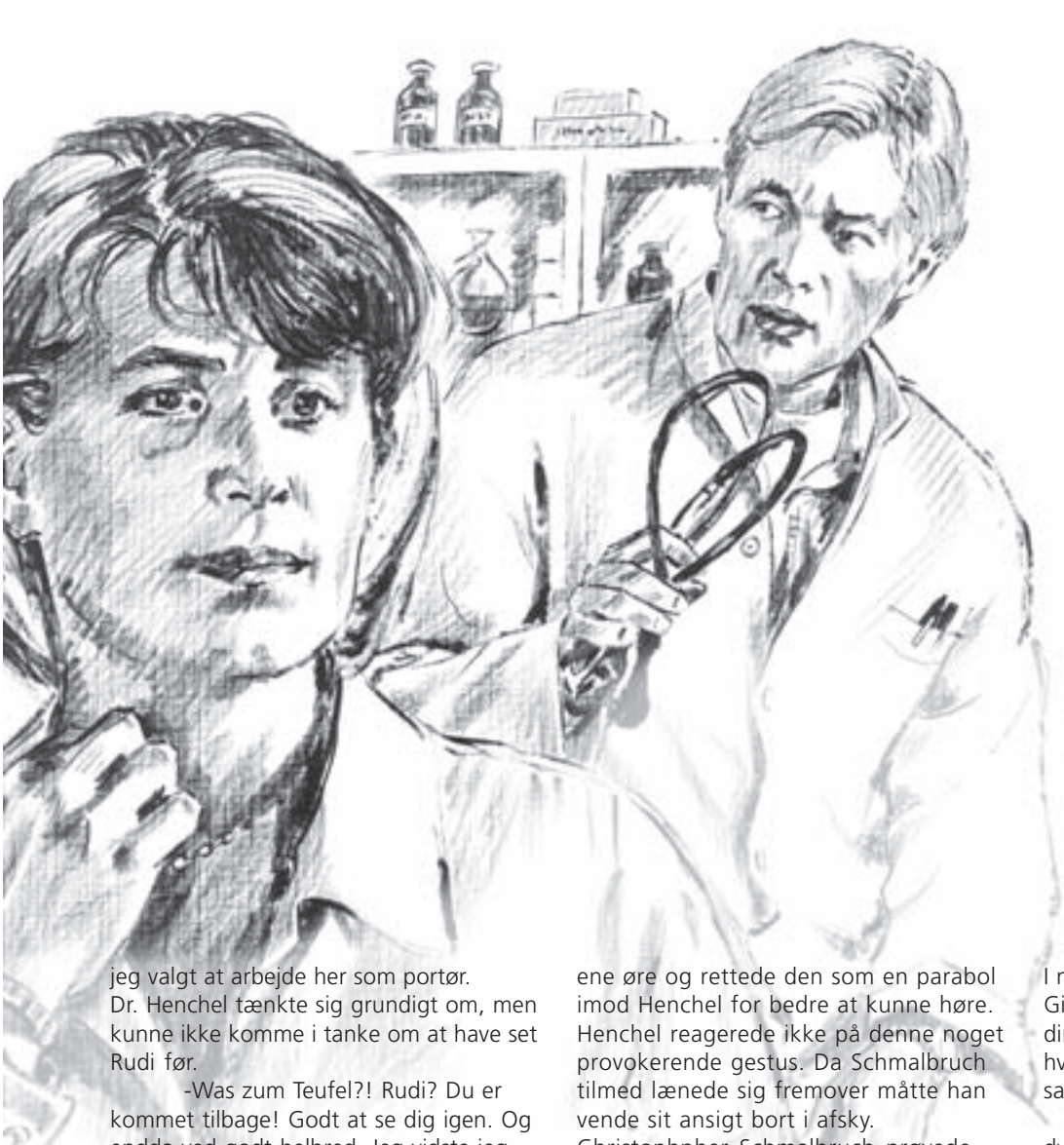
Günther Baum: Kirurg og vores helt
Dr. Henchel: Ældre rund og rar og glad for børn - byder gerne en
Werthers Echte

Christophher Schmalbruch: Førstekirurg og skurk

Gisela Weber: Afdelingssygeplejerske og Dr. Baums veninde

Heike Drechler: Småbuttet, kluntet, men lynskarp lægestuderende

Rudi Völler: Portør med én nyre og en notesbog

jeg valgt at arbejde her som portør. Dr. Henchel tænkte sig grundigt om, men kunne ikke komme i tanke om at have set Rudi før.

-Was zum Teufel?! Rudi? Du er kommet tilbage! Godt at se dig igen. Og endda ved godt helbred. Jeg vidste jeg kunne stole på dig.

Som enhver anden dygtig overlæge kunne Henchel den slags på ryggraden. Han skulle lige til at stoppe Rudi på vej ud af døren for at byde ham en Werthers Echte, men nåede det ikke, da døren pludselig blev smækket i. Schmalbruch trådte stille og roligt frem fra sit gemmested bag døren. Han rystede opgivende på hovedet, hvilket han havde for vane at gøre når Henchel var til stede.

-Schmalbruch! Var det virkelig nødvendigt at gemme sig, bare fordi det bankede på døren? Schmalbruch var i sit gemytlige hjørne. Han holdt en rundet hånd op for det

ene øre og rettede den som en parabol imod Henchel for bedre at kunne høre. Henchel reagerede ikke på denne noget provokerende gestus. Da Schmalbruch tilmed lænede sig fremover måtte han vende sit ansigt bort i afsky.

Christophher Schmalbruch prøvede arrogant at få det til at ligne et hændeligt uheld, da han lod et stykke papir fra sin brystlomme falde til gulvet.

-Ups! Jeg tabte vist noget. Vil du være så venlig at samle det op, lille ven?

Henchel vidste alt for godt hvad det var, men måtte alligevel kaste et blik på billedet. Synet ramte ham som et spyd i et gammelt smertecenter og skammen stod malet i den gamle læges ansigt.

-Det vil sige, at vi har en aftale, lille ven? Spitze! Det er jeg glad for at høre.

Schmalbruch ventede ikke på noget svar. Han fløjtede tilfreds mens han forlod Henschels kontor.

I mellemtiden havde Dr. Baum fundet Gisela Weber i rygelokalet. Han var meget direkte, da han med det samme spurgte, hvad Schmalbruch og hende havde sammen.

-Jamen, Günther...Jeg...Jeg troede du kom for at...

Gisela Weber knappede skyndsomt kitlen. Hun turde ikke løfte sit skamfulde blik mod Günther og lidt efter lidt begyndte svigfulde dråber at falde i hendes skød. Gisela kunne ikke holde tårerne tilbage. Ikke at hun følte sig uretfærdigt behandlet tværtimod fik hun, hvad hun havde fortjent. Tavsheden i rygelokalet var tung og følelserne drev ned af muren. Hver tåre ramte Günthers hjerte, som var de af svovlsyre. Pludselig rejste Gisela sig demonstrativt op og begyndte febrilsk at lave kaffe. Der stod i forvejen en kande frisklavet kaffe på bordet.

-Kom, Günther! Skal vi ikke have noget kaffe? Nu skal jeg lave noget. Har

du set, at der er kommet en ny portør på afdelingen? Jeg tror han hedder Rudi eller sådan noget..

Baum så til mens Gisela reagerede på denne fornægtende måde. Det gjorde ham ondt at se hende i denne tilstand. Han følte stor medlidenhed med hende og følte samtidigt, at han rørte noget dybt i hende. I ren barmhjertighed rejste han sig for at omfavne hende, som hun stod der og famlede med kaffeposen. Hun var en meget smuk kvinde og Baum tænkte, at han måske kunne tilgive hende alt. Han ville berolige hende og sige, at hun altid kunne fortælle om Schmalbruch, når hun fik lyst. Da Baum lagde armene om Giselas liv fik han et shock, der fik hjertet til at gallopere.

-Slip mig, Günther! Du skal ikke røre mig! Du rører mig ikke, skreg Gisela øresønderrivende højt. Hun vendte sig pludseligt om og Baum blev puffet baglæns. Til sin store rædsel så han, at Gisela med højre hånd holdt en brødkniv med æggen mod venstre håndled. Desperationen strålede ud af hendes vidt åbne øjne og Baum holdt en dæmpende og samtidigt afværende hånd op foran sig.

Mens Gisela og Günther holdt hinanden skak i denne nervepirrende situation hørtes en fløjten ude fra gangen. Schmalbruch var fra naturens hånd begavet med et gudsbenådet fløjtetalent. Han var i færd med *Festivale* og stod ikke et øjeblik tilbage for Roger Whittaker. Om hans ukuelige overblik kunne tackle denne situation var uvidst. Alt tydede dog på det, da han fortsat fløjtende spankulerede ind og tog kniven ud af Giselas hånd. Hun faldt hulkende sammen i hans favntag.

-Dr. Wunder! Vil du være venlig at give os et øjeblik alene?
Schmalbruch nikkede overbærende mod døren mens han sagde det. En desillusioneret Dr. Baum måtte vente uden for rygelokalet indtil Schmalbruch kom ud. Giselas skrig havde tiltrukket sig en del

opmærksomhed. Den fedladne Heike var travlt beskæftiget med at lægge orden i en venflonvogn, hun meget belejligt havde væltet i nærheden.

Rudi var en foretagsom og meget køn ung mand. Han havde hurtigt dannet sig et overblik over personalet og dets virke. Afdelingens forskellige intriger levede helt op til hvad Heike havde bebudet. For eksempel noterede han i sin notesbog at have fundet et glas stesolider i Schmalbruchs skrivebordsskuffe. Vel at mærke et pilleglas uden adressering. Desuden havde han fundet en positiv graviditetsprøve på dametoiletet også uden adressering. Mange ting pegede på, at visse personligheder på afdelingen gjorde sig skyldige i grove ulovligheder. Rudi var dog ikke klar til at sætte sin finger på nogen eller noget endnu. Som en hver god fodboldtræner ved det, vidste Rudi, at et angreb skal bygges op fra bunden. Heikes plan med den danske sangstjerne Stig Rossen som lokkemad var risikabel ja, nærmest dumdristig. Rossen var rund og kerne-sund, men skulle præsentere sig på afdelingen med en inoperabel ondartet svulst i maven. Rossen vidste naturligvis ikke selv, at han i virkeligheden var rask, men danske læger havde uden tøven indvilliget i at fingere diagnosen og sende ham til Schmalbruch. Rudi havde selv kørt Rossen fra København til Frankfurt og forstod nu, hvorfor netop denne dansker var blevet valgt til noget så risikabelt. Rudi kunne have begået overlagt mord, hvis han havde hørt ordet kultur eller *The Impossible Dream* en gang til.

Baum var endnu en gang blevet blæst sidelæns af Schmalbruchs ukuelige overblik. 1. kirurgen kom stille og roligt ud 5 minutter efter Giselas hysteriske anfald. Situationen var tilsyneladende under kontrol og der hørtes ikke en lyd fra rygelokalet, hvor hun stadig befandt sig.

-Ja, Dr. Baum! Da jeg fandt Gisela Weber på gaden var hun en ulykkelig eksistens. Solgte det dyrebareste hun har for penge, hvis du forstår? Trist, at hun ikke har vendt sig helt af med gademanérene endnu. Jeg har ellers taget mig godt af hende. Vær så venlig at gå ind og snakke med hende - Og, for øvrigt Dr. Baum, Dr. Henchel vil gerne tale med dem ved lejlighed.

Schmalbruch havde talt afslappet og henkastet til Dr. Baum. Desuden var hans mundvige trukket op i det hæslige grin, der kendetegner hankønsvæsener efter en triumfsejr over en anden af samme slags. Var der ingen grænser for denne

mands magt? Dr. Baum gik ind i rygelokalet, hvor en påfaldende afslappet Gisela Weber stirrede blankt ned i bordet, imens hun knappede kitlen. Tankerne om hvor vidt Baum kunne tilgive Gisela alt i kærlighedens navn var mindre påtrængende end tidligere.

Dagen fortsatte og sluttede i fred og ro. Henchel fik ikke snakket med Baum. Giselas fortid var et ømtåleligt emne. Af hensyn til afdelingens integritet besluttede Baum sig for at fortælle resten af personalet om denne fortid ved morgendagens konference. Senere på dagen meldte en ny patient sig på afdelingen.

Schmalbruch tog imod ham og havde i forvejen gjort forberedelser til en operation.

-Goddag! Mit navn er Stig Rossen.

Fortsættes

Ved bedømmelsen af de indsendte forslag vil der blive lagt vægt på at følgende indgår:

- Gæsteoptræden ved Stefan Edberg.
- Introduktion af kvindelig model, der ikke kan smile.
- Citatet: SARS rettete mein Leben